

l'aveu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 28 d'octubre de 2005 • Núm. 507 • Any X • 1 Euro

La primera "malaltia de la nostra comarca"

I'N 340

Ens ha obsequiat amb massa morts

PESCADORS: Barricades, vagues de fam i piquets, per a reclamar millores, van acabar dijous amb mariners i barques ... tornant a la seua llotja

Morts i més morts

Qui ens ho anava a dir. La primera causa de mort a les nostres comarques no és una malaltia és, simplement, la nostra pròpia irresponsabilitat. Encara que no ens sorprèn, no per això hem de mirar a un altre lloc, la carretera, eixa que la setmana passada era portada al nostre setmanari, la N340, que segons un ministre socialista, Borrell tenia de nom, encara no estava saturada, es cobra més víctimes que qualsevol malaltia.

L'epidèmia d'irresponsabilitat dels nostres governants, estatals, autonòmics i locals és proporcional a la seua hipocresia (ara tenen presa

507

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

per resoldre-ho), si tenim en compte que han hagut d'haver molts morts damunt la taula perquè és fiquen a treballar per llevar-nos aquesta, execrable, carretera cap a l'infern en que han convertit la N340 al pas per les nostres ciutats. Els ciutadans ja n'estem farts de ser només una estadística i encar i la sua ineptitud no els desitgem, als nostres governants, que passen pel mateix que

les famílies les quals, desgraciadament, han perdut algun familiar per la seua incompetència i passotisme. Mentrestant, sinó volem passar a engrossir aquesta fosca estadística, sempre ens quedarà ... l'autopista. Quina vergonya!

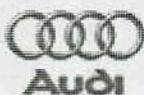
laveubenicarlo@terra.es

CARXOFA: per tots els que parlen espanyol: andalusos, peruans, extremenys, colombians, ... Per a tots les que parlen francès. Per a tots els que parlen anglés. Per a tots els que parlen hindi. Per a tots el que parlen cantonés... En definitiva per a tots els que parlen alguna llengua, encara que siga la de símbols o ... encara que parlen català. Una carxofa ben gran per a tots.

PANISSOLA: per a tots aquells que se'ls ompli la boca parlant de la Hispanidad i de Hispanoamèrica i no poden sentir parlar dels Països Catalans ja que s'essussen, s'irriten, se senten dominats i injuriats. Senyors, la vara de mesurar ha de ser la mateixa per a tots. Si uns ho poden ser, també ho poden ser els altres.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Ens deixem la vida a l'N340

Ni olors ni càncers. La principal causa de mortalitat a la ciutat de Benicarló i la comarca és la carretera nacional 340

text REDACCIÓ

El misteri millor guardat de la Història de Benicarló s'ha desvelat. La major part de les morts que es produeixen a Benicarló són per causa d'accidents de trànsit. S'ha acabat la llegenda negra de les olors i càncers. En ple debat sobre el desdoblament de la N340, els sanitaris han desvelat que és la carretera la que produeix l'índex més elevat de morts a la ciutat. La dada ha sorprès perquè pocs se l'esperaven, a pesar que a nivell nacional també les carreteres són les causants de la major part de les morts. Probablement si els nostres governants ho analitzaren des d'un altre punt de vista, podríem estar parlant d'una epidèmia. Perquè en aquest cas no ho fan? L'estudi ha revelat que les campanyes de prevenció multimilionàries que s'emprenen des de l'administració central no valen per a res. L'any passat, quinze persones van perdre la vida en el tram de nacional que discorre per la nostra comarca. Són moltes vides, massa. I de gent jove. Mentrestant, a Benicarló es continua discutint sobre quin és la millor alternativa per al desdoblament. 'Un poquito de por favor' i més coneixement. De segur que tots ho agrairíem. Ah, per cert, als del Centre de Salut que han indicat que l'estudi fa temps que està realitzat ja els val també. Saben que la ciutat estava preocupada pel tema i no han sabut eixir a la palestra per a acabar amb la llegenda negra. Perquè després parlem d'establir ponts de comunicació entre el centre de salut i la societat. Viure per a veure, i escoltar.

L'N340, PRIMERA CAUSA DE MORT A LA COMARCA

Acabar amb la primera causa de mortalitat del nord de la província de Castelló, lluny del que es podria pensar, no està en mans dels professionals de la Sanitat. La carretera s'ha convertit en la primera causa de mort dels homes d'Alcalá, Benicarló i Vinaròs. En esta última ciutat, a més, també és la primera causa entre les dones. L'estudi de mortalitat realitzat pel Departament d'Epidemiologia del Departament I (és així el nom), durant l'últim decenni ha evidenciat que els accidents de trànsit ja suposen el 31% de les causes de defunció en esta àrea, que comprèn les comarques dels Ports i Maestrat. En el grup d'edat comprès entre els 15 i 39 anys, és el motiu principal de mort. I pitjor encara, els propis sanitaris han reconegut que és un factor evitable, però que les campanyes de prevenció que emprenen des de la DGT no estan sent efectives. És més, de 1.996 a l'any 2000 ha estat quan l'edat dels difunts ha descendit fins al grup d'edat més jove. La dada ha sorprès perquè difereix molt de les sospites que es tenien sobre la primera causa de defunció en les comarques en les que s'ha realitzat l'estudi, que comprén el període 1.990-2.000.

Contràriament al que es creia, ni el càncer ni altres causes ocupen el primer lloc. La N340 al seu pas per la comarca del Baix Maestrat, s'ha revelat una vegada més com el major punt negre i el causant de la major part de les morts. Només l'any passat, es van deixar la vida en aquest tram quinze persones. Cal destacar que a més, els índexs més elevats de mortalitat es registren en les tres localitats en les quals la carretera es cobra un nombre més gran de vides en la província. Alcalá, Benicarló i Vinaròs encapçalen el rànquing de poblacions en les que un nombre més gran de veïns han mort per esta causa. En el cas de les dos últimes, cal recordar que, en estos moments, s'està pendent del desdoblament de la N340. Esta mateixa setmana, el Consell Agrari de Benicarló expressava la seua intenció de rebutjar el traçat proposat per Foment, al considerar que destrassaria les propietats agrícoles en ús en el terme municipal. Esta decisió, que afectaria el traçat per Vinaròs, suposaria el retard de les obres. La resolució final es prendrà, amb tota probabilitat, la setmana que ve. L'estudi sobre mortalitat només ha pres en consideració les

L'Ajuntament triarà l'opció

ve de la pàgina anterior

vides de persones empadronades de la comarca que s'ha cobrat aquest tram de la carretera i no el còmput general de difunts durant aquest decenni. En aquest sentit, es destacava que és la que major pèrdua d'anys potencials de vida (APVP) suposa dins de les causes de defunció.

LA SEGONA, ELS TUMORS

David Blasco, cap del Sevei d'Epidemiologia del CSP, revelava també que prop d'un 30% de la població del Departament I, mor a causa de tumors. En aquest cas, el que major mortalitat registra és el d'estómac, sent Alcalà i Cinctorres les que tenen els valors més alts. Al contrari, els tumors malignes de fetge representen a Vinaròs i Benicarló valors moderadament alts. Blasco assenyalava que els índexs per aquest tipus de mortalitat s'han incrementat en l'últim quinquenni en un 1%. A més, entre les dones de Benicarló, suposen un increment d'un 46% respecte a l'últim estudi. Les dades, assegura, són semblants als de la resta de la Comunitat Valenciana, amb les excepcions assenyalades anteriorment. Finalment, ha desvelat que la tercera causa de mort en el departament són les malalties de l'aparell circulatori, que suposen el 17% dels casos. L'índex és moderadament alt a Càlig en ambdós sexes, mentre que a la resta de la comarca només es registra entre les dones de Vinaròs, Benicarló, Peníscola, Alcalà, Sant Mateu i Forcall.

L'estudi de mortalitat ha suposat una recopilació de dades durant els últims deu anys en les comarques que comprén el Centre de Salut Pública i en el que han estat treballant tots els agents implicats en la sanitat. En aquest sentit, Blasco assenyalava que una de les conclusions de l'informe és que "el metge assistencial continua tenint un paper fonamental en la vigilància de les EOS". Els professio-

nals s'han fixat fonamentalment en "les causes que generen major pèrdua d'anys potencials de vida perduts". No obstant, el cap del departament d'Epidemiologia ressaltava que els índexs de mortalitat registrats, en conjunt "semblants als de la resta de la Comunitat Valenciana". Les poblacions on més mortalitat es registra són Vinaròs, Forcall, Palanques,

Villores i Olocau. Estes tres últimes són localitats on l'edat mitjana dels seus habitants és elevada i a Forcall, l'índex és elevat entre les dones.

ESCUDER PARLA DEL DESDOBLAMENT

Després de conèixer estes dades, Enric Escuder, alcalde de Benicarló, ha afirmat que "l'equip de govern ja té la decisió presa" sobre el traçat del desdoblament de la N340. El primer edil no ha volgut desvelar-ho perquè ha recordat que hi ha un espai de debat creat "pel Partit Popular fa set o vuit anys que cal respectar". Escuder es referia al Consell Agrari de la ciutat, a qui se li ha donat la potestat de decidir el traçat. "Tot el pes de la decisió des de l'inici del procés es posa damunt del consell". No obstant, l'alcalde benicarló ha assegurat que, a pesar que l'equip de govern respecta la decisió que adopte este òrgan "tenim clar que la decisió final l'ha de prendre el consistori". En este sentit, ha desvelat que l'equip de govern ha

pres la seua pròpia decisió "des del punt de vista global de creixement de la ciutat" i tenint en compte tots els sectors implicats en el desenvolupament, no sols l'agrari.

Escuder ha reconegut que "el traçat actual és un perill i una barrera que condiona la revisió del PGOU per al creixement de Benicarló", al constituir una barrera arquitectònica que està estrangulant el creixement urbanístic cap al nord del terme municipal. "No podem permetre que la N340 estiga més dies ací i ser tan irresponsables com per a paralytizar la decisió" sosté l'alcalde.

El màxim responsable del govern municipal de Benicarló ha explicat que el ministeri ha posat damunt de la taula de debat dos possibilitats. Per un costat "fer l'obra ara" amb el traçat que dividiria el terme municipal i per un altre "no poder marcar dia" si s'opta per la variant que defén el consell agrari i que recorreria paral·lela a l'AP7. Escuder ha recordat que l'administració central té intenció de fomentar la construcció de l'Autovia de la Plana per l'interior de la comarca per a desbloquejar el trànsit de la N340 i ha advertit que durant els dos o tres anys que durarien els tràmits administratius si s'optara per la variant de l'AP7 "poden canviar els interessos del ministeri". Tots estos condicionants han sigut valorats pel consistori abans de decidir el seu sentit del vot en la decisió final. "Li farem un flac favor al consell si no assumim les nostres responsabilitats i deixem en les seues mans la decisió final", diu Escuder.

El primer edil ha conclòs assegurant que "no pot haver-hi cap benicarló que pense que no ha desapareix la N340" del seu emplaçament actual. D'altra banda, ha agraït al Partit Popular el seu interès per la ràpida resolució del problema, encara que ha manifestat que "no entenem les seues presses ara, les haguera entés més quan estava governant Aznar" en el govern central i els populars en el govern municipal.

(Informació de darrera hora a la plana 7)

PESCADORS: Una setmana de lluita

text NATÀLIA SANZ

Les dones dels pescadors de Peníscola, Benicarló i Vinaròs van tallar el dilluns la N340 a l'altura del centre comercial Costa Azahar de Benicarló. La protesta es va iniciar al voltant de les tres i mitja de la vesprada i va aconseguir concentrar a més d'un centenar de dones a qui es van unir els pescadors que no havien acudit a Castelló a bloquejar l'entrada del port de la capital de la Plana. Una xarxa de pesca els va servir per a impedir el pas del dens trànsit que a eixes hores circulava per la carretera i que es va veure interromput per la protesta. Les manifestants portaven pancartes reivindicatives dedicades al president del govern, a qui reclamaven solucions a la crisi. En elles al·ludien a la situació que està vivint el sector i recordaven que les famílies pescadores s'estan arruïnant. El tall de la carretera es repetia al dia següent. Esta vegada, els manifestants prenién foc a una pila de neumàtics. L'acció de protesta pretenia fer arribar al ministeri les reivindicacions del sector. Els ànims es caldeaven cada vegada més.

CARAVANA DE PROTESTA

Les protestes dels pescadors del nord de la província de Castelló van continuar a la vesprada, recorrent diversos supermercats i requerint que es retirara el peix que es trobava a la venda. En Mercadona de Benicarló, més de mig centenar de manifestants es presentava en l'interior de les instal·lacions comercials al voltant de les cinc de la vesprada, demandant la retirada del peix. Curiosament, el gènere no es trobava exposat com en altres ocasions. Normalment, el peix es posa a la venda exposat sobre gel, però dilluns, el gènere es trobava dins de les caixes de llotja. Els responsables de l'establiment van accedir a la petició dels mani-

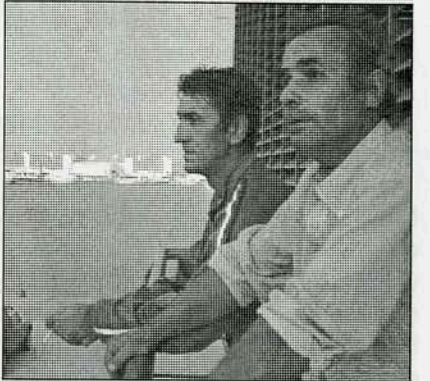
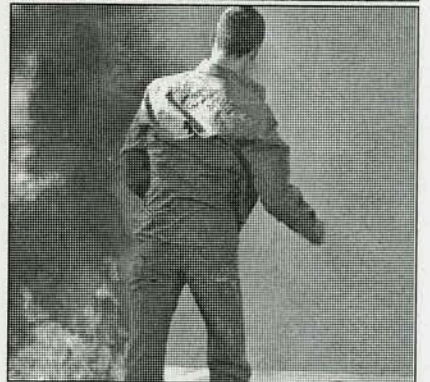
festants i van retirar de manera pacífica el peix.

Al Mercadona de Vinaròs, el peix ja havia sigut retirat quan va arribar la caravana de protesta. El mateix ocorria en Sabeco, on inclús els manifestants van trobar en compte de peix, una pancarta de suport a les seues reivindicacions. Carrefour també accedia a la retirada del gènere exposat.

No obstant, els incidents es van recruidir al voltant de les set de la vesprada, quan va circular la veu que una superfície comercial de Benicarló mantenia la venda de peix. La caravana de protesta va tornar sobre els seus passos i es va dirigir a Intermarché, on els responsables del comerç es van negar a retirar el gènere. La protesta va pujar de to i va provocar que el peix acabara pel terra, llançat amb ràbia per les manifestants. Es van queixar a més d'una pancarta que s'exhibia i que anunciava la venda de "peix fresc de la llotja de Benicarló". El cartell va acabar fet "xixines" per la ràbia que va provocar entre les dones, que van acusar els responsables del negoci d'enganyar al consumidor. A més, els van recriminar que els cartells d'etiquetatge tampoc indicaven la procedència del peix. La Guàrdia Civil va haver d'intervindre per a dissoldre la manifestació i aplacar els ànims.

DOS PESCADORS DE BENICARLÓ EN VAGA DE FAM

Dos pescadors de Benicarló van iniciar a les cinc de la vesprada del dimarts una vaga de fam indefinida. Franciscà Gómez i Antonio Valladares asseguren que "estem desesperats perquè la nostra situació és crítica". Tripulació d'un vaixell, no tenen un sou que portar a casa des de fa deu dies. "Tenim una família que mantindre i tots les despeses que una casa comporta", explica Francisco. Al tancament d'aquesta edició el conflicte seguia i les accions s'intensificaven, sobretot

als ports castellonencs.

ULTIMA HORA: Al tancament de la mostra edició els mariners tornaven a casa des del port Castelló i es donava per desconvocada la vaga. Les condicions de l'acord en la propera edició de La Veü.

Desfilada espectacular de moda

text REDACCIÓ

El diumenge 23 d'octubre de 2005 va tindre lloc, a l'annex cobert del pavelló poliesportiu de Benicarló, la quarta edició de l'espectacular desfilada de moda organitzada per la Regidoria de Comerç i l'Agència per al Foment d'Iniciatives Comercials (AFIC) de l'Ajuntament de Benicarló, junt amb la Unió de Comerços de Benicarló, comptant aquesta iniciativa amb el patrocini de l'Antena Local Benicarló de la Cambra de Comerç de Castelló.

Una gran passarel·la de 22 metres de llarg va servir de suport a la desfilada, on es van presentar les últimes tendències de moda de 12 comerços de Benicarló, alguns dels quals van oferir al públic 2 passes de la seua roba, lluint les seues peces professionals de la passarel·la seleccionats per l'agència de models Art Status.

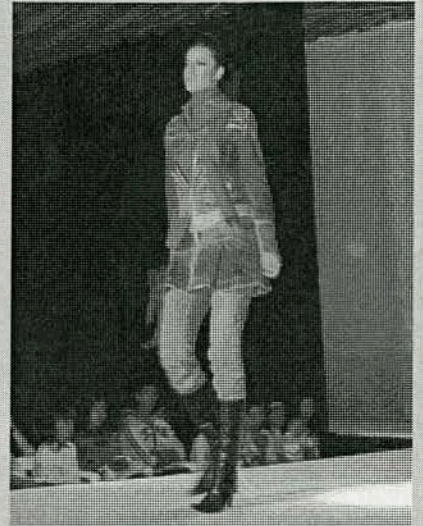
El muntatge es va completar amb 2 grans pantalles de 3x4 metres on es van visionar en directe els detalls de la desfilada captats per les càmeres de televisió presents al recinte, i també

els logotips de les empreses participants en l'acte.

Unes 1500 persones van assistir a la desfilada, destacant la qualitat dels productes presentats per les botigues participants (moda home, dona, esportiva, infantil, talles grans, roba de festa, i complements), la cura de la posada en escena, amb la mateixa línia estètica que les grans passarel·les internacionals, i el marc escollit per a l'acte, al qual es va poder acudir amb les invitacions que gratuïtament van repartir els comerços i institucions que van desfilat, col·laborar i organitzar l'acte.

A més de les propostes més innovadores de la moda per home i dona en tots els estils, la desfilada va comptar també amb la presència dels xiquets i xiquetes que van lluir, amb espontaneïtat i simpatia, les últimes tendències de moda infantil, sense oblidar les atractives coreografies que van servir per mostrar els millors models d'ulleres per a home, dona i xiquet per part de les òptiques de la ciutat.

La mostra de la millor moda dels comerços de Benicarló va

completar-se amb passes dedicats a talles grans i, com a cloenda, una elegant selecció de vestits de núvia i acompanyant.

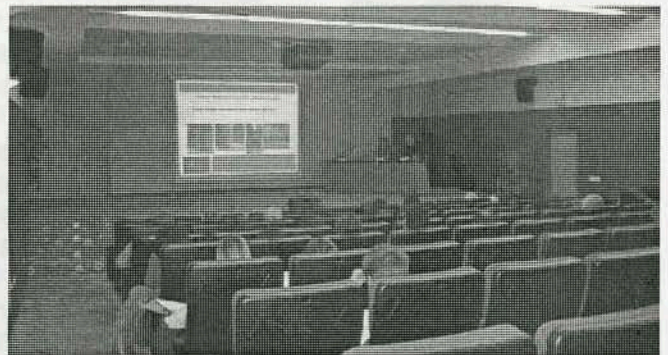
L'organització valora molt positivament la consolidació d'aquesta iniciativa, que d'aquesta manera arriba a la quarta edició amb gran èxit de públic, preparant-se ja noves edicions d'aquests i altres actes que permeten mostrar a Benicarló i comarca l'oferta comercial dels establiments de la ciutat que s'impliquen i participen en la promoció del comerç local.

Promocionem el comerç a Èibar

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ha estat present en la I Trobada de Comerç Interior a Eibar per a presentar el seu model de gestió comercial de la ciutat. Estes jornades, que van reunir a Comerciants, responsables polítics i representants d'associacions empresarials d'Euskadi, tenen com a finalitat establir fòrums d'estudi del sector comercial, amb l'objectiu de conèixer experiències de gestió comercial per ajuntaments i associacions, així com elaborar models de comportament institucional en el desenvolupament d'actuacions coordinades per a revitalitzar el comerç urbà.

El programa de la jornada ha permès als representants del sector comercial basc conèixer les actuacions realitzades per ciutats com Benicarló i Antequera. La

ponència de Fidel García, tècnic de promoció econòmica de l'Ajuntament de Benicarló hi ha tractat sobre les actuacions dutes a terme per l'ajuntament a través de la regidoria de Comerç i l'Agència per al Foment d'Iniciatives Comercials (AFIC).

El testament d'Azaña al Parador

text JORDI MAURA

El Parador de Turisme de Benicarló acollirà el 5 de novembre la representació de La vetllada a Benicarló, considerada el testament polític del que anés president de la República Espanyola, Manuel Azaña. La vetllada a Benicarló va ser escrita a Barcelona entre abril i maig de 1937 en plena contesa civil. A través de diversos personatges que coincideixen en un petit alberg de carretera de Benicarló, s'estableix un diàleg en el qual es representen els corrents d'opinió majoritàries de l'Espanya República. El Parador de Benicarló té després de si una llarga història. En 1928 el Rei Alfonso XIII va inaugurar el Parador de Gredos, primer establiment del que seria la xarxa de Paradores de Turisme d'Espanya. Només un any després, en 1929, i gràcies a la gestió directa de D. Juan Pérez-Sanmillán -Marquès de Benicarló-, el Patronat Nacional de Turisme va aprovar la iniciació del procés necessari per a la futura construcció d'un alberg de carretera en la nostra ciutat. L'Alberg de Benicarló va estar completament finalitzat a la fi d'estiu de 1933 però no va anar fins a juny de 1934, exactament el 24 de juny quan es va celebrar la seva inauguració sent alcalde de la localitat Federico Castellà

Sancho, del Partit Radical Socialista. Hoste habitual de l'Alberg va ser el president de la II República Manuel Azaña i en ell va situar la seva obra de prestigi i reconeixement mundial La vetllada a Benicarló. Enclavat a mig camí entre Barcelona i València, l'alberg benicarló va ser estratègic punt de trobada de rellevants reunions mantingudes durant la Guerra Civil, com la del 3 de maig de 1937 entre el president de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys, i el primer ministre del Govern de la República, Llarg Caballero. El 3 de juliol de 1937 van parar a menjar els escriptors que es dirigien al II Congrés d'Escriptors Antifeixistes que se celebrava a València. Va destacar la presència dels celeberrims, André Malraux, André Gide, Ilha Ehrenburg, Octavio Paz i Pablo Neruda. A l'abril de 1938, de camí a Barcelona, ciutat des de la qual al gener de 1939 partiria cap a l'exili, pernoctà en l'Alberg el poeta Antonio Machado. El Parador de Turisme i Teatre de Guàrdia han preparat una nit molt especial per a recordar els episodis històrics viscuts en aquest mateix enclavament. La vetllada contarà amb la mostra fotogràfica d'instants de la Guerra Civil recuperades de les diapositives originals de Carlos Ganzenmüller Hinrichs.

El Consell Agrari vol que decidisca l'Ajuntament

DARRERA HORA

El Consell Agrari de Benicarló es va reunir dimecres la nit per a decidir el traçat definitiu del desdoblament de la N340. Després de valorar els pros i els contres de les dos propostes que es trobaven damunt de la taula, els

representants del sector agrari de Benicarló van decidir deixar la decisió en mans dels representants polítics de la ciutat. Segons pareix, el temor que el ministeri decidisca finalment no executar el traçat ha sigut definitiu a l'hora de prendre la decisió

final. Ara seran els polítics els que hagen de decidir si el desdoblament discorrerà paral·lel a l'AP7 com defenien els agricultors o si s'optarà per la variant que ofereix Foment, que es construiria pel centre del terme municipal.

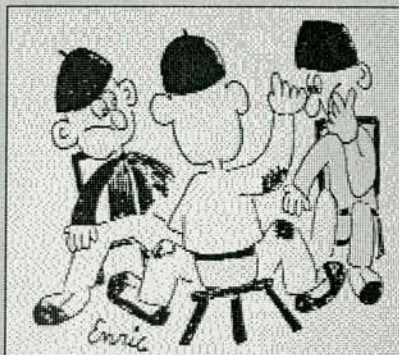
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Escena celestial. Sant Pere - alt i prim- i sant Bartomeu -cada cinc anys transfigurats en Cèsar Cataldo- es passegen en cotxe per Benicarló. Xerren preocupats per les coses divines. Abstreus de les misèries terrenals circulen en direcció prohibida pel carrer del Mestre Serrano. Ni se n'adonen de les llargues que els posen els vehicles que els vénen en sentit contrari, els que van com Déu mana. Amb tanta missa en llatí i tanta recuperació de l'esperit de Trent és comprensible que ni se n'adonen de per on xafen.

Relacions íntimes. Alguna ment privilegiada ha plantejat la necessitat d'aprofundir en els vincles que ens uneixen amb els habitants de Ladispoli. Es tracta d'intimar una mica més en aquestes relacions agropecuàries. Hom pretén fer un intercanvi, com allò que fan els joves als instituts. Quan els representants benicarlans viatgen a la ciutat italiana per tal que la cosa esdevinga íntima de veritat es podrien endur una caixeta de profilàctics d'aqueixos que diu que hi ha ara amb sabors. Ara bé, segur que seria un excés poc recomanable que els condons en qüestió tingueren el gust del producte que tan gloriosament ha aconseguit agermanar-nos a tots. Endavant amb les intimitats.

Peixos voladors. L'assumpte

és tan seriós com cert. Dilluns passat, en un conegut supermercat de la carretera de Peníscola - prop del Barranquet, al costat dels apartaments els Romers- es van viure moments de tensió quan les dones de mariners i armadors van emprendre-la amb les caixes de peix que hi havia a la venda. Va haver qui, en arribar a casa, es va trobar un llobarro de piscifactoria dins del paner, concretament entre uns pots de fesols de marca genèrica i una bossa de papes Grefusa.

Mig milió d'euros. Un tafaner ha preguntat a un membre del consell de redacció de La Veu de Benicarló si també els tocava algun pessigueta de la campanya que el Partit Popular d'Espanya ha iniciat amb tant de furor contra l'Estatut dels victimistes aqueixos, insolidaris, lladres d'aigua i separatistes radicals. Es comprén però que a hores d'ara encara no s'ha posat ningú en contacte amb aquesta publicació perquè són sabedors que les tarifes són massa elevades i no

están més que a l'abast d'un parell d'anunciants privilegiats.

Trío de ases. Castejón, Mundo i Salvador, per ordre alfabètic, perquè no es disguste ningú, han demanat una parada de l'Euromed a Benicarló. Bé està això. El nostre Jaime Mundo ja fa anys que havia escrit una carta a la Renfe demanant alguna cosa per l'estil. A hores d'ara no hi ha hagut resposta de l'empresa ferroviària. No se sap quin ha estat el motiu de tanta indiferència. Mala puntuació de l'escrit ? Nul·la expressivitat ? No es va posar l'adreça en el sobre ? Es va enviar alguna carta algun dia a algun lloc ?

Bandera provocadora. L'ajuntament de Peníscola ha col·locat una bandera amb l'escut de la seua ciutat en el mar clarament en el terme de Benicarló. Això és una invasió en tota regla. Els tafaners suggerim al senyor Escuder que contracte els serveis de l'inclit Esteban González per tal de donar merescuda resposta a un greuge històric tan magnífic.

Eloqüència. Oratòria és l'art de parlar bé en públic. Un polític hauria de dominar aquest art ? Per favor, que algú els faça curssets a tots, que ens fan patir massa cada vegada que es posen davant d'un micròfon. Tant de mmmm i eeeeeee acaben per posar nerviós el més seré.

laveudebenicarló

canvia d'adreça electrònica

Des d'ara:

laveubenicarlo@terra.es

laveudebenicarlo

M^a del Mar serà musa de la Banda

text A.M.CIUTAT DE BENICARLÓ

El passat 15 d'octubre, una comissió de la Banda de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló va desplaçar-se a casa de la senyoreta Ma. Del Mar Climent, per a fer-li la petició que es convertira en la Musa de la Música 2005-2006. Aquesta peti-

Maria del Mar Climent

ció va estar tota una agradable sorpresa per a Ma. Del Mar, que va acceptar molt gustosament prendre el relleu d'Arantxa Vizcarro. El relleu es materialitzarà el proper 27 de novembre en el menjar de germanor que l'associació organitza amb motiu dels actes programats per la festivitat de la seua patrona, Santa Cecília.

Un instant del concert de Cortés

Juan Cortés, ritme i compàs

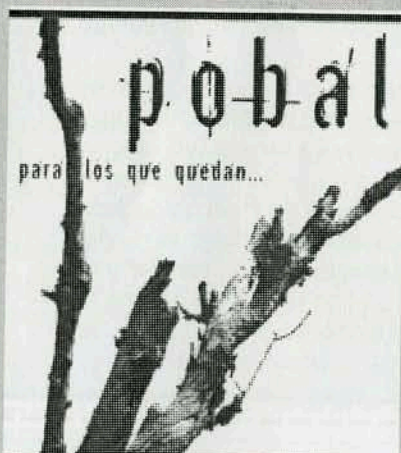
Compassos flamencs a ritme de jazz. I "jurepén", que en "caló", significa "sentiment". Un espectacle carregat de bon gust i delegància que barreja a parts iguals les essències del jazz i els aires o "palos" del sud. "Jurepen", és precisament, la paraula que dona nom a l'últim disc de Juan Cortés, que es presentava divendres a la nit a Benicarló en el marc del cicle "Benicarló a tota música".

En "jurepén", la buleria o el "soleà" adopten forma de blues. Els Tangos i la rumba, desprenen aromes de jazz. Es cert que hi ha referents semblants: el més pròxim, pot ser, Chano Domínguez. Però pocs amb la frescor, l'espectacularitat i la capacitat d'invençió de Juan Cortés.

El rock de La Jana

text JOAN RAÛL BURRIEL

El darrer disc del grup janenc 'Aluminosis' està ja des de fa unes setmanes a la venda. El seu títol és ben aclaridor: Agrorock II. Per que el grup continua l'estil del treball anterior, guitarres contundents i lletres divertides, iròniques i reivindicatives que denuncien l'abandó del món rural i l'agricultura, l'especulació urbanística i la destrucció del territori, a més de la corrupció dels polítics que ens governen. Després del primer 'Agrorock' encara els quedaven coses per contar.

Cançons com 'Agricultura, esport d'aventura', 'Maikol' o 'Puona' són els nous 'Temassos'

Irreflexions

de la banda.

I a més dels temes contundents i les lletres sorprenents, unes participacions de luxe amb gent, entre d'altres, com Manolo Kabezabolo o Xavi Castillo. Impresionant!

He de destacar les il·lustracions interiors, precioses i divertides, i el format en el que trobareu el disc a la venda. Dos CD (un de música i un altre amb extres), una enganxina i una botelleta d'oli d'oliva del Maestrat.

No deixeu passar l'oportunitat d'escoltar aquest disc. Imprescindible.

Més teatre esta nit

text NATÀLIA SANZ

La companyia Flama Teatre estrenarà esta nit a les 22:30 hs, a l'auditori municipal de Benicarló, el monòleg "Quelcom paregut a un te", basat en textos del dramaturg italià Dario Fo i les autores argentines Patricia Rius i Griselda Gambeta.

L'obra està protagonitzada per Mercè Santos Pla i dirigida per Coccocho Abbatangelo i ens acos-

ta a diferents històries de dones que s'enfronten als seus pors i frustracions. Cadascuna d'elles troba la seua pròpia forma d'enfrontar-se a la vida que li ha tocat viure, debatent-se entre els seus sons i el cru de la seua realitat.

El pes d'aquest muntatge teatral recau sobretot en l'actuació, proposant una posada en escena desposseïda i austera, on la resta dels elements escènics (llums, escenografia, música, etc) es

reduïen a la seua mínima expressió, per a deixar al nu els sentiments dels personatges.

Un dels desafiaments d'esta funció resideix en la diferència dels tres textos que s'han triat. D'esta manera, el monòleg busca un equilibri entre el realisme de Fo i Gambeta, amb les diferències d'estil que existeixen.

laveudebenicarló

canvia d'adreça electrònica

Des d'ara:

laveubenicarlo@terra.es

El documental a un taller de la UJI

El Taller de Producció de Vídeo Documental que la Seu Nord de la Universitat Jaume I ha programat en el Mucbe-Convent de Sant Francesc de Benicarló ha cobert una setmana abans de la seua celebració les 25 places previstes. El desenvolupament del curs es realitzarà en el propi Mucbe, recentment restaurat i habilitat com una gran sala cultural multiusos i en el Laboratori de Comunicació Audiovisual del campus de Riu Sec a Castelló durant tres caps de setmana.

Ramon Paris, membre del Consell Assessor de la universitat castellonenca en el Maestrat va incidir que el curs "va dirigit a un públic heterogeni que busca adquirir habilitats en plena societat de les Noves Tecnologies de la Informació". A més el taller insta a reflexionar sobre els aspectes a retratar i que interessa traslladar a la societat per a avançar col·lectivament. El director del curs i coordinador del Laboratori Audiovisual, Longi Gil, va ressaltar la potenciació que està experimentant el documental com gènere. Els alumnes matriculats abordaran un treball que va des de la redacció del guió, la producció i la postproducció del producte que es manifesta en projectes que van del documental al video industrial.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
 CUC, XAVIER BU
 MUSSOL, CARL
 JOSEP V. TAUS,
 SEGARRA, ROB
 Fotografies/ NAT

Conèixer més monuments: El Convent

text NATÀLIA SANZ

Els benicarlandos es van donar cita diumenge al matí en l'antic convent de Sant Francesc amb l'objectiu de conèixer més de prop aquest monument, avui convertit en museu. Es tractava d'una nova edició de Benicarló i tu, el cicle promogut per la regidoria de Cultura que tant d'èxit ha aconseguit en anteriors edicions. L'arribada de la tardor ha propiciat la posada en marxa de nou d'esta iniciativa, que permet a ciutadans i visitants realitzar visites guiades per diferents monuments del seu entorn. Diumenge era la tècnica del MUCBE, Ana Meseguer, l'encarregada de realitzar les explicacions. Els visitants van tindre l'oportunitat de conèixer la història i els diferents usos d'aquest antic espai conventual al llarg dels segles. Meseguer va explicar que la documentació sobre l'edifici és molt escassa, encara que se sap que en el segle XVI es va establir en la ciutat una comunitat de monjos franciscans en una casa cedida per l'ajuntament.

El 1.578 es va fundar el convent en el solar que avui en dia ocupa l'edifici, que ha patit diverses modificacions i ampliacions al llarg dels segles. Els franciscans van ocupar el convent fins a 1.835, quan, arran de la Desamortització de Mendizábal, l'edifici va ser desallotjat i es va destinar a diferents usos. L'últim va ser

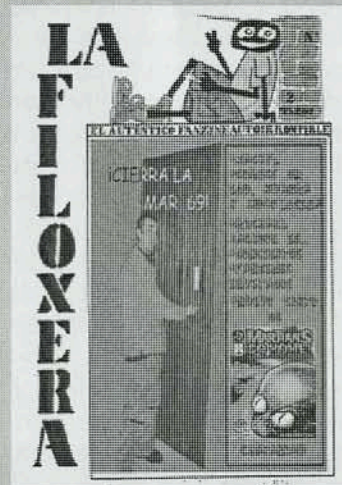
quarter de la Guàrdia Civil, un fet que Benicarló manté viu en la memòria perquè molts dels descendents dels agents van establir la seua residència en la ciutat i continuen vivint en ella. En 1.973, la Guàrdia Civil es trasllada al quarter actual i l'edifici queda abandonat, començant una degradació que es va interrompre fa deu anys, quan a través del programa d'escoles-taller, es va iniciar la seua restauració integral. Aquest fet ha permès que avui en dia siga la seu del Museu de la Ciutat.

La Fil·loxera 55# "uns van i altres vénen"

La Mar Seixanta-nou, quarter general del fanzine al llarg de tres anys, tanca les seues portes. Este és el tema de portada que obri esta Fil·loxera tan esperada. També l'anunci del nou curtmetratge dels germans Moreno (Xaparra Enterteinment) té cabuda en este suport. Una notícia en exclusiva del que serà la nova pel·lícula del director Dani Moreno, "Martians go home!" que comptarà amb actors de la talla de Chema Ponze (Fernando Project, Soulman, etc.) i la cantant Alaska.

Reportatges sobre grups musicals, el clàssic "Com arribar a la fama" o "Michael Jackson és...", així com diverses pàgines de crítiques d'altres fanzines i concerts, es poden trobar junt amb els diversos còmics de Juarma, Hugo Norrea i la nova incorporació d'Edu del fanzine "Amb Capes i A La Babalà", un compendi de paròdies sobre els còmics de superherois.

El fanzine "la Fil·loxera" es pot aconseguir en el Rastre Musical (Vinaròs) i en els pub Hot Rod de Benicarló i Peníscola, així com a través del mail. Disfruta de l'únic fanzine benicarlando des de fa onze anys i del regal d'este número criticat per les autoritats sanitàries.

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Açò, potser no siga ... una ficció

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Corre l'any 2006. Un tema d'actualitat ha assaltat els noticiaris de tot el país, els prestigiosos Premis benicarlandos de literatura, Alambor, se'n van cap a la ciutat de Peníscola. Una altra vegada més, "la ciutat en la mar", com l'han batejat alguns, ens ha tornat a passar la ma per la cara.

Com ja va ocórrer amb el Festival de Cinema de Comèdia, que va nàixer a Benicarló i va acabar a la nostra ciutat veïna (amb un èxit aclaparador), un altre esdeveniment de gran transcendència mediatico-cultural, s'ha vist obligat a sortir per la porta del darrera de Benicarló ... reapareixent, com l'au Fènix que ressorgeix de les seues cendres, amb més força si cap, una altra vegada, a l'altra banda de la ratlla del terme, a Peníscola.

Els organitzadors dels Premis Alambor, únics en llengua catalana a les nostres contrades i amb més de 20 anys d'història, després d'haver estat defenestrats per les autoritats culturals benicarlandes, curiosament amb un govern cultural presidit per un nacionalista, s'han vist obligats a prendre una decisió molt dura: sortir de Benicarló si volien subsistir amb dignitat.

Després d'uns últims anys on s'havia tocat sostre, per culpa de la baixa qualitat dels originals que és presentaven, al no incrementar-se la dotació econòmica que tenien, que no ens enganym, és el millor reclam per a la

recepció d'originals amb qualitat, l'organització havia decidit que era l'hora de fer el salt definitiu per relançar-los. Dotar-los de la quantitat econòmica suficient per fer-los més atractius alhora que, més exigents amb els continguts, només podia passar implicant-hi l'administració local, de manera que, definitivament, "Els Alambor", s'acabaren convertint en un dels referents culturals del nostre País. Però ... després d'intenses negociacions amb l'ajuntament benicarlando per fer possible aquest canvi, com havia ocorregut en altres llocs amb premis semblants, Alzira, València o la Ribera Alta, per ficar alguns exemples, no es va arribar enlloc.

Comparacions absurdes amb d'altres premis de més baixa categoria, patrocinats per l'ajuntament, servien d'excusa per evocar un greuge comparatiu i negar una subvenció econòmica, per tot, premis, publicació i organització, d'uns 9000 Eu; comparacions sobre que els Premis Alambor només són en València i que s'haurien d'obrir al castellà, (algú és coneixedor que a un premi en castellà, subvencionat per l'ajuntament, se li haja exigít, també, fer-lo en valencià?); un menysteniment continuat contra l'Associació, en tant en quant, després d'adreçar-se l'associació a l'ajuntament amb diverses instàncies, a l'administració local, se li "oblida" per mesos i ... mesos, contestar-los i, quan ho fa, és de la manera que hem llegit a dalt. Però el que més sorprèn, d'a-

quests "desplaments i obllits", contra una trajectòria cultural impecable, precedida per 20 anys de resguardar i recuperar, la nostra més malmesa, i oblidada, identitat cultural, la llengua, el català, és que açò haja partit, o millor dit haja ocorregut, durant un govern, suposadament, progressista, i un regidor de cultura, suposadament, valencianista, que, suposadament, podríem pensar, haurien de vetllar pel suport a una llengua que, per desgràcia, a la seua administració li costa tant, també, d'usar-la quotidianament.

En fi, que després de l'almoïna que donava l'ajuntament benicarlando, uns 2000 Eu, Peníscola, amb un govern del PP (el mateix, que ací té un president que diu li agraden els llibres d'Alambor), ha apostat, altra vegada, pel futur cultural (cosa que ací només es fa amb l'esport "molt particular i d'elit"), i se'ns emportarà, per segona vegada consecutiva, i amb una dotació econòmica de 18.000 Eu, i sense cap mena de complex, com no podia ser d'altra manera, el prestigi de comptar, a la seua vera, amb dos dels esdeveniments culturals més importants del nostre país (que van nàixer a Benicarló, quina ironia): "El Festival de Cinema de Comèdia de Peníscola" i ara també, "Els premis Literaris Alambor de la Ciutat en la Mar de Peníscola".

Açò, potser sí siga ... una realitat.

laveu debenicarló

els divendres al quiosc i no t'esperes al dissabte!

laveu debenicarlo

El pollastre està saníssim

text NATÀLIA SANZ

La Unió-COAG informa, davant de l'allau de notícies que ha generat el grip del pollastre, que el 100% de la carn fresca de pollastre que es consumeix en les llars de la Comunitat Valenciana procedeix de granges espanyoles. Existeixen més de 100 escorxadors en tot l'Estat espanyol capaços de satisfer, amb la nostra pròpia producció, la demanda dels consumidors. "En conseqüència, apunta Joan Brusca, secretari general de La Unió-COAG, "no n'hi ha perill per consumir carn de pollastre. La rigorosa normativa comunitària a què estan sotmeses les nostres produccions, garanteix la sanitat i qualitat de les mateixes".

La Unió destaca la importància d'un sector que a la Comunitat Valenciana genera nombrosos llocs de treball amb més de 700 granges instal·lades que produeixen

anualment més de 12 milions de places. La major part d'estes granges se situen en zones d'interior i d'alta muntanya sense altres alternatives i contribueixen a evitar el despoblament del medi rural. El consum mitjà de carn de pollastre és de 14 quilos per habitant/any, la qual cosa demostra que és una de les preferides pels consumidors. La Unió creu a més que la política europea de seguretat alimentària ha de basar-se en l'anàlisi de riscos, partint de la base que el "risc 0" no existeix i que una bona identificació dels perills és la fórmula per a evitar crisis alimentàries. Davant d'esta realitat La Unió considera que actualment no hi ha motius perquè es produísca un rebuig del consum de la carn de pollastre per part dels consumidors, que actualment garanteix uns alts nivells de qualitat i sanitat, tal com ha apuntat l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària, AESA.

Parada de l'Euromed

La Comissió d'Obres Públiques i Transport de les Corts Valencianes ha aprovat per unanimitat instar al Consell a què sol·licite, al Govern estatal, l'establiment de quatre noves parades dels trens Euromed a la Comunitat Valenciana. Els grups van aprovar una esmena transaccional que sol·licita la realització de gestions davant del Ministeri de Foment perquè l'Euromed efectue parades en les estacions de Xàtiva i Villena o Elda, estes dos últimes de forma alterna. En l'última fase de la negociació i a instàncies dels diputats populars en la comarca del Baix Maestrat membres de la comissió, Carolina Salvador, Jaime Mundo i Marià Castejón, es va introduir en l'esmena la sol·licitud perquè Euromed realitze parades en les estacions de Vinaròs i Benicarló-Peníscola, també de forma alterna entre elles.

La iniciativa es va aprovar a partir d'una proposició no de llei que havia presentat EU-Entesa que sol·licitava que este tren tinguera una parada en la localitat de Xàtiva, i va ser el PP, a través del seu portaveu adjunt Rafael Maluenda, qui va proposar noves parades fins a quatre.

La Veu

amb la parada de l'Euromed a casa

laveu debencarlo

El contenidor groc (1)

Fa unes dues setmanes, apareixia en la premsa anunciat el "Dia del Contenidor Groc". Es convidava a festes que es celebrarien a València, Castelló i Alacant t els dies 15, 22 i 29 d'octubre respectivament. L'eslògan deia: "utilitza el contenidor groc, només has de separar per a reciclar". Tríptics al·lusius a la destinació dels residus dipositats al contenidor "afalagat" van arribar a les bústies de moltes llars. El tríptic té una bicicleta, un poal de platja i un banc de jardí, i es diu que "jo abans era una llauna, jo una botella de plàstic i jo era un bric" respectivament. Aquesta campanya publicitària ha sigut sufragada i promoguda per Ecoembes i la Generalitat. Un "Dia de..." més que afegir a una llarga llista de jornades que passen sense pena ni glòria?

La llei 11/97 d'Envasos i Residus d'Envasos fixa dues opcions per a la gestió dels residus d'envasos generats i envasos comercialitzats a l'estat: el Sistema Dipòsit, Devolució i Retorn (SDDR) i el Sistema Integrat de Gestió (SIG). Al primer sistema, l'empresa envasadora o els comercialitzadors cobraran als consumidors una quantitat que es tornarà amb la devolució de l'envàs. Aquest sistema, emprat pels envasos reutilitzables, és minoritari i absent a les grans superfícies. Un SIG és una entitat sense ànim de lucre que gestiona residus d'envasos. Les empreses que comercialitzen productes envasats i s'afegixen a un SIG li aportaran una quantitat per cada envàs i els podrà identificar amb el seu logotip. Actualment hi ha diversos SIG a l'estat: Ecoembes (envasos lleugers), Ecovidrio (envasos de vidre) o SIGRE (productes farmacèutics). El SIG, que afavoreix els envasos d'un sol ús, és majoritari front el SDDR.

Ecoembalajes España, S.A. (Ecoembes) és una societat empresarial que gestiona un SIG, constituïda en 1996 amb l'objecte de recollir i gestionar de forma selectiva els residus d'envasos. El seu accionariat està format tant per fabricants d'envasos, envasadors o distribuïdors com per recicladors. Prop del 85% dels envasos posats al mercat per 11700 empreses que s'han adherit al SIG Ecoembes, porten el seu logo, el punt verd, la fletxa enroscada sobre si mateixa.

La Generalitat Valenciana signà un conveni marc amb Ecoembes l'any 2000, renovat en 2004. Aquest acord ha servit de guia pels convenis entre el SIG i els ajuntaments. Segons la llei de Règim Local, la gestió dels residus urbans és responsabilitat de l'administració local. Ecoembes es compromet a finançar la gestió dels residus d'envasos -contenidors grocs, transport, plantes de tractament, campanyes de sensibilització... També es fa càrrec del paper i cartró del contenidor blau. Els ajuntaments hau-

ran de transportar el contingut dels contenidors fins els centres separadors o als punts de recollida acordats.

Segons dades publicades a aquesta revista en el núm. 505, l'ajuntament de Benicarló signà un conveni amb Ecoembes l'any 2003, s'han realitzat diverses campanyes de sensibilització -tres erres per exemple- i, actualment hi ha al poble 61 contenidors grocs. Els residus d'envasos són transportats a un punt del polígon industrial que actua com estació de transferència i, finalment arriben a la planta de tractament ubicada a Tarragona. A tot el País Valencià, s'ha passat de recollir al contenidor groc 736 tones en 2000 a 16356 en 2004, unes vint vegades més; cada valencià hi dipositem uns 4 quilos d'envasos lleugers a l'any.

Sovint parlem del contenidor groc com el de plàstics en coherència amb els de paper-cartró (blau) i el de vidre (verd). No és així, sols, segons Ecoembes, s'han de dipositar el envasos lleugers -llaunes, brics, botelles de plàstic...- que porten el logotip del punt verd que distingeix les empreses adherides a aquest SIG. Les que "tenen dret perquè han pagat" a que els seus

residus siguin gestionats. Unes sabates esportives velles, un cub trencat o una joguina de goma no poden anar al contenidor groc sinó al Punt Verd Municipal; un envàs sense el logotipus tampoc podria anar al contenidor groc. Quan molta gent diu que "recicla" els residus que produeix, sovint vol dir es que els separa i diposita als contenidors adients. Aquest fet permet una recollida selectiva que facilitarà en gran mesura la seva gestió posterior. Per reciclatge s'entén l'obtenció de materials a partir dels residus, sense modificar la seva estructura química, que seran emprats en altres processos productius.

No tots els residus del contenidor groc es reciclen, concretament un 30% dels dipositats a 2004 foren "valoritzats", incinerats a una tèrmica o cimentera per l'obtenció d'energia; les seves cendres anaren a un abocador. En canvi, poden ser reciclats els residus recollits mesclats, "en massa" del contenidor verd prismàtic amb rodes. Si se'l gestiona en una planta de separació i compostatge com la d'Onda, abans de compostar la matèria orgànica, es separen gran part de restes no orgàniques que poden ser enviades a factories específiques de reciclatge.

Els residus dels contenidor groc provenen d'envasos amb el punt verd. No tenen cap característica ambiental diferencial - ser de plàstic o de material reciclat per exemple- sinó que el fabricant a pagat la quota a Ecoembes. Els consumidors paguem la quota al preu del producte i tenim la "responsabilitat" de dipositar els envasos al contenidor groc. Financem i separem.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 506

text EL LECTOR

No vull deixar passar l'ocasió de felicitar-la per la nova i valuosa incorporació a la nòmina de col·laboradors del professor Joan Heras. Sense cap mena de dubte, el nivell de la publicació que vostè dirigeix ha assolit un nivell sensiblement més alt. Això contrasta amb les inqualificables col·laboracions d'uns altres comentaristes habituals amb els quals no penso perdre ni un segon. Tornant al tema que tracta el nou -i espero que constant- col·laborador, jo li contestaria algunes de les preguntes que llança. Per exemple, quan es pregunta de qui ens hem de defensar, la cosa va quedar molt clara amb l'ardor guerrer que van mostrar els soldats de Trillo a l'illa de Perejil (espero que el SALT no em traduïska julivert) i aquell famós "Al alba, y con tiempo duro de levante...". Així queda ben clar que l'enemic és l'infidel, aquell que ens vol prendre les nostres illes.

La veritat és que aquesta nova (?) Veu té tantes notícies que se'm fa difícil seleccionar-les. De vegades no sé per on començar, i unes altres no sé per on acabar. Però tampoc no tinc ganes d'escriure més del que escric.

Per exemple, m'ha agradat molt el títol que li han posat a la notícia de l'acte de presentació de les reines (així, en plural, ni dames ni filloles, reines) de la Casa més meridional del nostre poble. Jo sempre havia sentit allò de "Andalucía mía, el país de la alegría". Ja veig que la cosa segueix igual.

Tombant i girant pàgines de la revista que vostè té la mala sort de dirigir, m'he trobat amb això dels "quintos", que em recorda una propaganda d'una coneguda beguda nord-americana. Però

molt més casolana. Potser la setmana que ve o l'altra faré algun suggeriment al respecte.

Pere Bausà em torna a sobtar amb el seu article. Ara resulta que els simis són més parents nostres del que es pensava. Un noranta-nou per cent de l'àcid desoxirribonucleic el tenim igual. A algun dirigent mundial li deuen faltar mil·lèsimes per arribar al cent per cent, tot i el gran volum que puga tenir el seu cervell. Ja se sap que la quantitat i la qualitat no sempre van juntes.

Es nota que avui no tinc ganes de fer reflexions d'aqueixes que de quan en quan deixo caure per aquesta pàgina. En canvi, sí que em preocupa què passa amb els de la Graderia Inquieta. Ja fa massa dies que no surten als mitjans per tal de fer-nos cinc o sis cèntims dels partits de la divisió d'honor. No li costaria res, senyora Garcia, pagar-los l'entrada. Tampoc no s'arruïnarà. Potser alguns dels seus lectors li ho agrairien i la seua revista estaria més ben vista en alguns cercles. O no. A mi m'agradaria que em parlaren de moltes coses, sobretot d'una mascota que m'han dit que tenen i que està viva. Mire d'arreglar-ho, senyora directora, faça el favor.

Em sembla que no hauria d'acabar sense fer una petita referència al tema de la setmana. La veritat és que no tinc cap opinió formada al respecte, però veig que qualsevol solució és dolenta. Tot passa per furtar-nos una mica més terme, carregar-se algun camí, destrossar algun paisatge conegut, arrencar algun arbre centenari, enderrocar alguna sènia familiar... en resum, esborrar una mica més el nostre passat i la nostra identitat. Si es fa al costat de l'autopista, hi haurà uns accessos defectuosos, si es fa per un altre lloc tindrem una altra

barrera al nostre castigat terme, però ho tindrem acabat abans. Per cert, aqueixa suposada foto del projecte de les pàgines quatre i cinc, no hi ha qui l'entenga. No coincideix cap carretera, no se sap on està cada cosa. Quin desastre.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

He de reconèixer que això del SALT és molt divertit. Per exemple, a la pàgina setze han batejat el regidor de Cultura i portaveu del govern municipal com "José Lluïu Guzmán". He arribat a la conclusió que al text original posava "Jose Lucís Guzmán". N'he vist alguna més, però tiraré un vel i ho deixaré córrer.

M'ha semblat realment indignant i molt impresentable que s'haja abreujat el cognom del tennista Fernando Vicente (Fer, que li deia el desertor Gozalbo). Però encara em sembla més greu que a la seua revista se'l qualifique de "castellonenc". No és del poble? No és benicarlando? Tots els benicarlandos hem de canviar el gentilici? Hem de plantar gaiates? Hem d'anar al cortinglés?

Estic amenaçat i no diré res del maquetador. Però, humilment, en l'inici d'aquesta secció la setmana passada s'apreciava una certa descura. Només una certa descura. Vaja, no res. Una cosa ínfima que no valdria la pena comentar. De fet, jo crec que estava d'allò més bé. El senyor maquetador, amb molt bon criteri, va decidir començar d'una manera original i cridanera per tal d'eleva els índexs de lectura d'aquesta carta. Vull per tant donar les gràcies al senyor maquetador per la seua simpatia, amabilitat i solidaritat. Gràcies.

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

Ja deiem la setmana passada que la pregunta era d'escola. Si has consultat el llibre de socials del teu fill, t'has pogut trobar qualsevol opció (la de pla dels esterres, evidentment , no), les més corrents són les de pla d'irta o plana de Vinaròs, natros ens decanem per la primera.

El nostre terme està arran de mar, però en un cert desnivell.

Saps, per exemple a quina altura sobre el mar es troba l'estació dels trens ?

- 54'5 metres
- 27'0 metres
- 12'5 metres
- 14'0 metres

::: col·leccionable :::

La Veu arriba lluny, molt lluny

Plaza de la Revolución (La Havana)

Fer un mapa de les necessitats educatives

Benicarló ha elaborat un mapa de necessitats educatives amb la intenció de remetre-ho a la Conselleria de Cultura. José Luis Guzmán, regidor de Cultura, ha confirmat que la situació en els centres educatius de la ciutat és "deficitària" tant en Primària com en Secundària. "Tenim una necessitat urgent que la conselleria actue en la ciutat". En este sentit, l'estudi elaborat ha posat en relleu les deficiències dels centres escolars. Respecte d'això, dels de Primària, Guzmán ha recordat la situació en la que es troba el Ródenas, amb part dels alumnes estudiant en aules prefabricades i amb greus deficiències d'espai. D'altra banda, ha assenyalat que en la mateixa situació, de necessitat d'ampliació, es troba el Catalan. Estos dos centres són els que reben el nombre més gran d'alumnes immigrants al llarg de tot l'any.

Les crítiques del regidor de Cultura han sigut dures respecte d'això del tracte que estan rebent estos alumnes, que durant els últims anys han pogut tenir un professor de Compensatòria per a cada col·legi. Enguany, no obstant, s'han vist obligats a compartir-ho entre dos centres escolars. I segons han denunciat, encara no s'han incorporat, amb la qual cosa els alumnes no estan sent, tot el correctament, atesos. "Cada dia es redueix el personal destinat als nouvinguts, enguany hem anat cap enrera", ha lamentat Guzmán.

L'edil ha reconegut que l'ampliació de centres escolars no és, a la llarga, una bona solució "perquè ens estem quedant sense places", per la qual cosa el consistori ha començat a buscar terrenys per a destinar-los a la construcció d'un nou centre escolar, que haurà de anar a càrrec de la conselleria. Guzmán ha assenyalat que esta és una competència que s'ha d'assumir des de l'administració autonòmica ja que "a nosaltres només ens compet el manteniment dels centres". L'estudi de necessitats ha de passar, segons ha anunciat, pel consell escolar per a la seua aprovació.

No ens podem desanimar

text C.B.BENICARLÓ

L'afició benicarlanda al bàsquet té aquest diumenge (18.30 hores) una cita important al Pavelló Municipal de Benicarló. El joc del Construccions Malloms CB Benicarló il·lusiona i són cada vegada més les persones que decideixen passar una bona tarda amb l'equip de Manolo Llorach, que suma dues victòries en les quatre primeres jornades. El rival serà l'Universitat Politècnica de València, colíder de la categoria amb tres triomfs i només una derrota.

El Construccions Malloms CB Benicarló va perdre diumenge passat a Nules, on es va enfrontar al Platges de Moncofa, que no va poder utilitzar la seua pista habitual

per les fortes pluges d'ara fa uns dies. L'actuació parcial dels àrbitres, que van xiular-li tres tècniques seguides a l'aler Iván Gómez quan restava menys d'un minut i l'equip benicarlando només perdia

d'un punt, va ser clau per entendre la derrota (70-61). Manolo Llorach, tècnic del Construccions Malloms, té clar que ara el que més importa és recuperar psicològicament els jugadors.

Una revista per a caminants

text SUSANNA ANGLÉS

De revistes per als amants de la natura, de les sendes i dels camins n'hi ha molts. De sobres són conegudes, però moltes d'elles es dediquen a la caminada, l'art de trepitjar passa rera passa la senda sense fita, com un apartat més, però res més.

Això també té la seva part positiva perquè, sense cap mena de dubte, aquestes publicacions entretenen més enllà de l'afecció del caminant. Però mireu, benvolguts amics de les sendes i dels camins, lluny dels quioscs i dels estants que més ajut tenen amb les grans campanyes de marketing i del suport de grups editorials....podem trobar veritaderes joies. De fet un clar exemple és CAMNAR: senderisme, naturalesa, sota el suport i l'aval de PRAMES, tot un clàssic amb els llibres de muntanyisme, sendes, excursionisme... Vos parlaré, breument, dels dos últims números que podreu trobar a qualsevol dels quioscs.

Com que PRAMES és un grup editorial d'Aragó, sempre fan pàtria i fan bé perquè si no ho fan ells qui ho farà per ells?, ningú. Així en el nº 20 ens descobreixen els racons, una mica oblidats, de la

Serra de Guara, un lloc al que solen anar moltes de les excursions de la nostra terra. El present nº 21 el dediquen a les terres d'Aragó amb el camí al port de Trigonier.

Però la publicació és molt més: en portada a més de les seves lloes a les sendes per la, sempre massa desconeguda, regió aragonesa, també estan els reconeixements a altres indrets amagats, gairebé endinsats dins la nostra ignorància més aguda: Galícia per les terres de "O REI DAS TARTAS" o el Parc Natural de Bixa Lima-Serra do Xurés.

Són molts els caminants que volen canviar les caminades tradicionals de l'estiu pels Pirineus, o per les diferents rutes que desfan els camins de la península fronterera amb el continent Africà i envoltada per dos mars i tot un oceà... així que, més d'un conegut, fa la motxilla per endinsar-se cap a Ses Illes: Menorca, la Serra de Tramuntana, les seues encisadores cales.

En el darrer número podeu gaudir d'un viatge amb BTT per la prou desconeguda illa de Formentera, però ja sabeu, companys de sendes, tot el camí que es pot fer en BTT es pot fer amb els nostres peus.

Numerets

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Una vez nada más se entrega el alma... deia el mexicà Pedro Vargas en versionar magistralment el bolero inoblidable. Només també un visca irreproduïble i blasfem de Joel Joan abans de l'inici del Barcelona - Osasuna va pegar la gran sotragada al bellmig del nucli blaver del cap i casal. Va ser com una espoleta que va desencadenar totes les ires del senyor González (Pons) i li va fer petar la més íntima de les seues vísceres anticatalanistes. El grup de corifeus de torn s'hi van afegir d'immediat amb entusiasme a l'explosió. Els presidents del Valencia CF SAD i del Villarreal CF SAD es van escandalitzar perquè algú pretengués polititzar allò que només és un esport. Les pancartetes de l'agua para todos exhibides fa uns mesos pels seus respectius equips no tenien res a vore amb cap formació política, eren la manifestació popular d'entranyables sentiments patriòtics.

Laporta ha aconseguit en poquet temps posar-se al centre, al centre de totes les ires. Les darreres setmanes ha estat assetjat per donar suport al cunyat de la fundació i les properes ho serà per haver consentit que tot el regne de les autonomies i regions contemplara un mapa que atacava els principis fonamentals de la intangible unidad de los hombres y las tierras de España. Vaja embolic. Igual ho va fer volent per si l'Osasuna guanyava, que aquests catalanots són molt maquiavèlics.

Dos cruces són les que hi ha clavades en el monte de l'Olvido, por los amores que han muerto sin haberse comprendido. Ho cantava Jorge Sepúlveda cap allà els anys cinquanta. Quan

molta gent vivia feliç amb Di Stefano, Domingo Ortega, Pepe Blanco, Carmen Morell i Bobby de Glané i li havia d'importar un rave qualsevol visca que no fóra estrictament dedicat a la *unidad de destino en lo universal*.

Potser el portabrams (perdó, portaveu) González (Pons) encara no havia nascut, però... com ho deu enyorar. A les darreres eleccions els qui encara es creuen els Països Catalans com a entitat política de futur van treure a València, ho he sentit a la ràdio, menys vots que uns que es deien Partido del Cannabis o una cosa semblant. No sé si l'escenari era l'adient per al visca de l'actor de "Plats bruts", però la reacció ha estat tan, tan desproporcionada... A casa estem preocupadíssims perquè estem convençuts que demà mateix un batalló de rapitencs, canareus i tortosins apareixeran per ací i ens ho furtaran tot, tot i tot.

Con tres palabras te diré cuánto te quiero. Amb lletra i música del cubà Osvaldo Farrés. Tres vegades li va dir Nostre Senyor a sant Pere que el negaria abans que no cantara el gall. Encara no se'n sabia res de gripes aviàries ni pandèmies i els pollastres no eren de la mida ni de la magnitud del que van muntar els comentaristes esportius de Canal 9 en la retransmissió televisiva del partit de dissabte.

Mitja hora fent política dient que no s'havia d'usar l'esport com a excusa per a fer política. Aqueixa figura literària té un nom, però ara no el recordo. És una mena de joc irònic que consisteix a dir que ara no parlaré d'això o allò altre mentre n'estic parlant. Nuejtro ejpresidente Zaplana és un veritable mestre en aquests quefers. Mirujté.

Cuatro series, qué bonitas, voy tirando los caudales, son de Doña Manolita, mañana, mañana sale. Poema de Rafael de León

emotivament popularitzat per la valenciana Concha Piquer. Doña Concha Piquer. Això sí que era una cantant valencianíssima de veritat, casada amb un torero de nom Pascual, sempre vestida d'andalus i vessant a dojo les virtuts de la nostra terra. Si la invasió ve per ponent no passa res, que són els nostres. Si ve pel nord ja és tota una altra història.

Cinco luceros azules alumbran cinco farolas. La mala gente qué sabe, qué sabe de nuestras cosas. És cert, la Piquer és qui millor ha reflectit amb la seua personalitat els trets diferencials dels valencians en el darrer segle. Cinc vegades, cinc, van ser les que va haver d'anar el porter del Benicarló a recollir l'esfèrica del fons de la seua xarxa diumenge passat al camp del Villarreal CF C. Cinc gols i nosaltres només un. Me'n recordo quan fa dues temporades Xoco va deixar anar una atinadíssima sentència: "Més val perdre un partit per cinc, que cinc partits per un". Quanta raó té. Un accident i no res més. El proper partit el juguem també fora, contra el Saguntino. Possiblement aquest encontre ens ajude a calibrar en la justa mesura quines són les nostres possibilitats reals en aquest campionat.

El dia sis, per tant, tornarem a jugar a casa, contra el San Pedro del Grau de Castelló. Igual a algun il·luminat se li acut de fer sortir els dos equips al terreny de joc amb una ensenya de la nostra comunidad autónoma com a acte de desgreuge. No m'estranyaria gens. Que va !

El Juvenil del C.D. Benicarló deixa escapar els tres punts a Vila-real

text GREGORIO SEGARRA

Villarreal "C", 1 - Benicarló Juvenil, 0

Poques vegades ho tindrà tan bé el Juvenil del Benicarló per a guanyar en la Ciutat Esportiva del Vila-real com ho va tenir diumenge passat al matí. Tal com es preveia els groguets no eren tan fers com en temporades anteriors i els "rojillos" van passar a controlar el partit ja de sortida. Com ve sent

habitual en un equip que crea moltes ocasions però transforma poques, el temps anava passant i el domini no es traslladava al marcador. A la vora del descans, la jugada ximple de la setmana li va tocar al Benicarló: Víctor González li va cedir un baló sense perill al seu porter Jorge, en una perfecta vaselina, tan perfecta que va acabar dintre de la seua porteria. En la segona part tot va ser un, vull i no puc, d'un equip, negat amb el gol, contra un altre

que es va limitar a defensar numantament el regalet amb el qual s'havia trobat. Ni una sola ocasió clara de gol per al Vila-real en tot el partit, si exceptuem l'autogol. El Benicarló va perdre el compte, però a poc a poc va perdent també el tren de la promoció.

Alineació del Benicarló: Jorge, Fuentes (Jordi 75'), Víctor González, Ortí, Emilio, Héctor, Víctor Esbrí, Óscar, Marcos, Albert (Álex 55') y Pío (Gumbau 55').

Visita de César Argilés

text CLUB HANDBOL INDRET

Dilluns 24 d'octubre ens va visitar l'exseleccionador nacional César Argilés. Va arribar per la tarda i va entrenar als xiquets i xiquetes dels diferents equips del club. Primer van ser els al·levins i els infantils masculins els que van tenir l'oportunitat d'enriquir-se amb la seua experiència com a preparador.

A continuació va ser el torn de les infantils i cadets femenines, amb les quals va treballar el sistema defensiu. Per últim, va treballar amb el cadet masculí. Al finalitzar les sessions d'entrenament, César comentava que "el treball que està duent el club és força interessant i que la qualitat dels xiquets i xiquetes m'ha sorprès, hi ha jugadors i jugadores amb molta projecció".

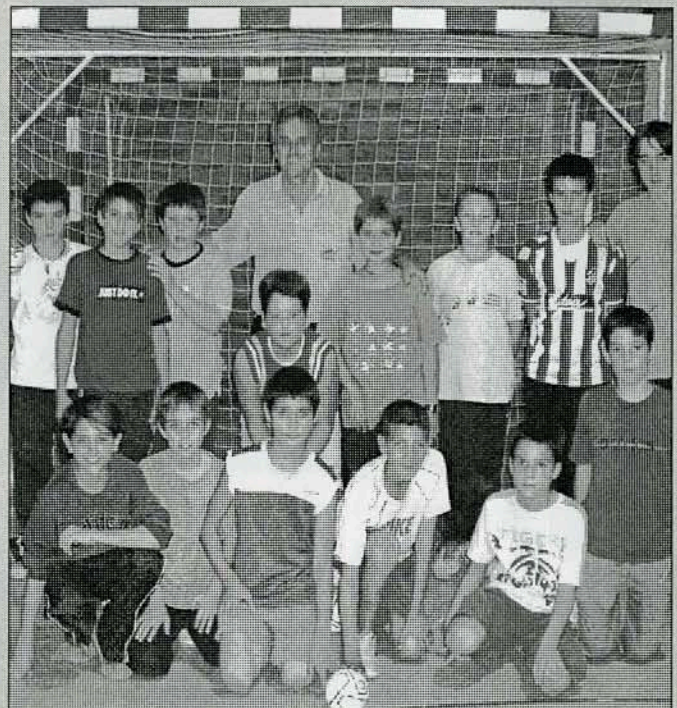
CLUB HANDBOL INDRET BENICARLO-15 CLUB HANDBOL ALMASSORA-10

Segon partit de temporada el disputat per l'equip sènior del club. Aquesta volta va ser a casa contra l'Almassora Bm. Aquest partit era molt important per als benicarlans per tractar-se d'un rival directe.

La primera part va ser totalment benicarlana, que amb una molt bona defensa 5:1 van aconseguir manar en el marcador i arribar al descans amb un clar 12 a 6.

La segona part va estar molt igualada, destacant les defenses de tots dos equips, prova d'això son els pocs gols que es van marcar (7) entre tots dos equips (3 pel Benicarló i 4 per l'Almassora). Durant el partit van anar jugant tots els jugadors del planter; l'entrenador Juan Fra va donar molts minuts de joc als juvenils.

Aquesta victòria ens permet remuntar posicions en

la classificació i col·locar-nos en la part tranquil·la de la mateixa. El proper cap de setmana viatgem a Onda, on jugarem contra el CH Onda.

EQUIPS BASE FEMENINS

Aquest passat dissabte 22 d'octubre, els equips femenins de la base del club van disputar a Sant Mateu partits amistosos per continuar la seua preparació per a la present temporada. L'equip infantil va perdre 16 a 8 en un partit prou disputat en la segona part.

Millores al cementiri municipal

text REDACCIÓ

Per tal de que transcorrega un de manera agradable el dia de Tots Sants, des de la regidoria de serveis públics amb coordinació amb la regidoria de governació s'han programat per al dia 1 de novembre les següents actuacions:

- Senyalització indicativa del sentit de la circulació: entrada pel camí Ulledecona i sortida pel Camí Cobert
- Una zona de parada per a que les persones (gent gran o en dificultats) puga baixar del vehicle davant les portes de cementiri i el conductor anar a aparcar

- Habilitació d'un pàrking al Camí Ulledecona cedit per propietaris privats per a poder ser utilitzar aquestos dies, i el pàrking de la entrada nord (Camí Cobert)

- Habilitació d'una zona de peatons des de pont Carretera de Càlig-N-340 pel Camí Cobert per a aquelles persones que visiten el cementiri a peu.

- Ambulància de Protecció Civil instal·lada a l'entrada del Camí Cobert.

- Tres llocs de Policia Local, a les dos entrades del Cementiri i a l'entrada del Camí Cobert davant de Hermanos Buj que serà direcció prohibida.

Un lloc de Guàrdia Civil a la cruïlla de Camí Ulledecona N-340.

- També es podrà accedir per el riu entrant per la rodona dels Bombers

- Instal·lació de cabines de WC a les

dos entrades del cementiri a mes a mes de els WC que el propi cementiri te i que també es podran utilitzar.

MILLORES AL CEMENTIRI

Les millores al cementiri son les exigides per que estiga en perfecte estar i han consistit en:

- Pintura de parets i Capella
- Acondicionament de la jardineria
- Neteja a fons del Cementeri.
- Neteja dels accessos.

I millores addicionals:

- Accés peatonal pel Camí Cobert
- Millora i adequació de l'entrada del Camí Cobert fins a la Capella

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores